

населението на страната като цяло и, по-специално, към същите при българския етнос. При такъв подход обаче веднага ще проличи, че циганите продължават да бъдат на "дъното" на образователната структура на нашето общество, че те все още дават най-голям процент неграмотни и най-малък относителен дял лица със средно и особено пък с висше образование.

За етнодемографската характеристика на ромите у нас от голямо значение е признака "местоживееене". Това е така, защото както в световен, така и в национален план в условията на нашето съвремие има съществена разлика между живеенето в града и живеенето на село. Градският начин на живот, взет в неговата цялост (а не във всеки отделен негов детайл), е по-развит и служи като еталон, към който се стреми цялото население - изобщо в света и конкретно в нашата страна. А ето какво сочат демографско-статистическите данни за периода 1956-1992 г.:

1956 г. ⁴²	Общо	Българи	Турци	Цигани
Общо	7 814 353	6 506 541	656 025	197 865
Град	2 556 071	2 289 507	90 267	76 359
Село	5 047 638	4 217 034	565 758	121 506

1992 г. ⁴³ (закръглено на хил.)	Общо	Българи	Турци	Цигани
Общо	8 473 000	7 272 000	822 000	288 000
Град	5 687 000	5 198 000	258 000	161 000
Село	2 786 000	2 074 000	564 000	127 000

Данните от таблиците по-горе показват, че ако през 1956 г. нашите роми са живели повечето в селата отколкото в градовете, то през 1992 г. те вече живеят повечето в градовете отколкото в селата. По-конкретно, през 1956 г. 61,45% от циганите са живели в селата, а 38,55% в градовете, докато през 1992 г. 55,86% от тях живеят в градовете, а 44,14% в селата.

⁴² Данните са взети от пребояването на населението на 1.XII.1956 г., обнародвани през 1960 г.

⁴³ Данните са взети от "Демографска характеристика на България (резултати от 2% извадка)", С., 1993, с. 52.